

[Ragnhild Andersen.]

danne realiteter, standset op, således at sådanne alderdomsopsparere ikke også kan få den fulde ikke-indtægtsregulerede folkepension — ifølge det forslag om folkepension, som er vedtaget ved anden behandling.

Ifølge det foreliggende lovforslag skal der dog højst foretages et fradrag på 35 pct. eller et beløb, der svarer til den ikke-indtægtsregulerede folkepension til enligt stillede. Det passer imidlertid ikke venstre og det konservative folkeparti — det hører man også her i dag — at der skal gælde fradragsregler for de bedre stillede, der er i stand til at præstere en sådan alderdomsopsparing. De to partier møder i dag med krav om, at fradragsreglerne, der iøvrigt omfatter andre samfundsborgere, som får folkepension, ikke skal omfatte de alderdomsopsparere, der kommer til ifølge denne lov, altså ikke skal omfatte dem, der har økonomisk evne til livet igennem at betale til den værdifaste alderdomsopsparing.

Hvis det gik efter de to partiers hoved, hvad heldigvis ikke alt i verden gør — og jeg håber heller ikke, det kommer til det ved dette forslag — hvor ville vi så være henne? Vi ville være stillet således, at de, der økonomisk har været så gunstigt stillet gennem hele livet, at de har haft mulighed for, evne til at præstere præmier til den værdifaste aldersopsparing, i deres alderdom ville få det meget bedre økonomisk set i forhold til de øvrige ældre, end tilfældet er i dag. Såvidt jeg forstår de to partier, finder de det også rimeligt, at mennesker, som ved det 67. år er så heldigt stillet, at de har deres fulde arbejdsevne og dertil deres arbejdsmuligheder i behold, samtidig skulle have statens indekstillelser til deres alderdomsopsparing. Hvordan de to partier kan få det til at rime med, at de stræber efter demokratiske tilstande, ville det være rart at høre lidt nærmere om. Der kan ikke være nogen som helst tvivl om, at den herskende mangel på økonomisk demokrati ville blive endnu mere udpræget, hvis dette lovforslag skulle blive gennemført. Forskellen i de ældres levevilkår ville i høj grad være forrykket til ugunst for de dårligst stillede. De bedst stillede ville få økonomiske begunstigelser på deres gamle dage, som ville komme til at stå i et helt urimeligt forhold til de kår,

der ville blive tilovers til de mange tusinde mindrebemidlede, der ikke har kunnet betale til alderdomsopsparing.

Man læser nu i aviserne, at dette lovforslag er faldet, men det siges ikke her i dag. Mit parti skulle ikke græde over det, men nu siger venstre og de konservative, at de ønsker nye forhandlinger.

Mit parti mener, at forslaget ikke har nogen berettigelse, fordi det udelukkende giver en begunstigelse til de bedst stillede i vort samfund. Der tales om, at man i stedet for dette forslag kunne foreslå særlige skattelettelser for opsparing til alderdommen. De to partier, som har foranlediget dette forslag, bliver dog endnu, såvidt jeg har forstået, stående fast på at ville føre fortsatte forhandlinger om det fremsatte lovforslag. Hvad angår begunstigelser til dem, der er i stand til at spare op til alderdommen, har mit parti tidligere udtalt ved den allerede gennemførte lov om præmiering af opsparing, at vi anser det for uretfærdigt at lønne dem, som samfundet giver økonomisk evne og mulighed for at gennemføre pengeopsparing på bekostning af det flertal af arbejdere og jævne mennesker, som er ude af stand dertil.

I virkeligheden vil det blive de fattige, folk med store familieforpligtelser, som kommer til at betale for sådanne begunstigelser, for såvidt de gennemføres, hvadenten det så sker i form af begunstigelser ved skattebetalingen eller i form af sådanne begunstigelser, som her er foreslået med hensyn til den værdifaste alderdomsopsparing. Vi er tilhængere af skattelettelser; vi har gang på gang foreslået sådanne og påvist mulighederne for, at de kunne gennemføres, men kun at lette skatten for de økonomisk bedst stillede, som er i stand til at bære penge i banken til deres alderdom, det skal man ikke forvente kommunisternes tilslutning til.

Det ser nu virkelig ud til, at venstre og de konservative ønsker, at der skal forhandles videre om dette spørgsmål, og at folkepensionslovforslaget derfor ikke skal kunne vedtages ved tredje behandling. Mit parti vil vende sig imod en sådan stillingtagen. Må vi nu ikke lige være her! Skulle det virkelig være fornødent, fordi venstre og de konservative ønsker at få gennemført værdifasthed for alderdoms-